

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 september 2008 in zaak
nrs. 08/29665 en 08/29667 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____ (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht ontbeert. Door zijn eigen oordeel in de plaats te stellen van het zijne, heeft de voorzieningenrechter blijk gegeven van een onjuiste wijze van toetsing van het besluit, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de staatssecretaris het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen. Nu de vreemdeling geen hoger beroep heeft ingesteld, is dat oordeel in rechte komen vast te staan.

2.1.2. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 11 december 2008 in zaak nr. 200804039/1; www.raadvanstate.nl), mogen, indien zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 voordoet, ingevolge het eerste lid van dat artikel – gelezen in het licht van de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (memorie van toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels – in het asielrelaas om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante

bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1, www.raadvanstate.nl), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.1.3. De staatssecretaris heeft in het besluit uiteengezet dat en waarom van een persoon die zich beroept op vervolging door een specifiek genootschap, terwijl directe familieleden, zoals zijn vader en broer, behoren tot dat genootschap, mag worden verwacht dat hij relevante, juiste en concrete informatie geeft omtrent het genootschap.

De voorzieningenrechter heeft dienaangaande overwogen dat voormelde overweging van de staatssecretaris in algemene zin is te begrijpen, doch dat de staatssecretaris niet heeft gemotiveerd dat dit ook van de vreemdeling mocht worden verwacht, nu deze heeft aangegeven dat hij zijn vader nimmer in het genootschap heeft willen opvolgen.

2.1.4. De staatssecretaris heeft in het besluit voorts overwogen dat de vreemdeling over een incident waarbij hij in 1987 betrokken zou zijn geweest vage, summiere en ongerijmde verklaringen heeft afgelegd, onder meer omdat hij niet de juiste datum van het incident heeft kunnen aangeven.

De voorzieningenrechter heeft dienaangaande overwogen dat niet in redelijkheid valt in te zien dat het feit dat de vreemdeling de precieze datum van een incident niet heeft kunnen noemen zijn verklaringen omtrent dit incident vaag maakt, nu hij heeft verklaard dat dit incident heeft plaatsgevonden drie maanden nadat hij begin 1987 op de boerderij is gaan werken, hetgeen, gelet ook op het tijdsverloop nadien, een vrij precieze tijdsaanduiding is.

2.1.5. Tevens heeft de staatssecretaris in het besluit overwogen dat de vreemdeling wisselende verklaringen heeft afgelegd over de manier waarop hij bij de boerderij is weggegaan, nu hij enerzijds tijdens het nader gehoor heeft gesteld dat hij was ontslagen door de eigenaresse, terwijl hij anderzijds tijdens dat gehoor heeft gesteld dat hij zelf ontslag heeft genomen.

De voorzieningenrechter heeft dienaangaande overwogen dat niet in redelijkheid valt uit te sluiten dat de vreemdeling, toen hij door zijn werkgeefster ermee werd geconfronteerd dat zij wist dat zijn vader lid was van het genootschap, al had besloten zelf ontslag te nemen en dat het moment van ontslag nemen samenviel met het moment van ontslag krijgen.

2.1.6. Tenslotte heeft de staatssecretaris in het besluit overwogen dat de vreemdeling vage verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot een incident op 25 november 1988, onder andere de ongerijmde verklaring dat hij als gevolg van de klappen die hij zou hebben gekregen was flauwgevallen, om vervolgens weer bij bewustzijn te komen en terug te vechten.

De voorzieningenrechter heeft dienaangaande overwogen dat de staatssecretaris het verloop van het door de vreemdeling beschreven gevecht ongerijmd heeft kunnen vinden, maar dat dit verloop, gezien de levensbedreigende situatie waarin de vreemdeling zich tijdens het gevecht heeft bevonden, niet onmogelijk is te achten.

2.1.7. Dat de voorzieningenrechter aldus onderdelen van de motivering van het standpunt van de staatssecretaris over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdeling afzonderlijk heeft getoetst, biedt op zichzelf geen grond voor het oordeel dat hij het hiervoor onder 2.1.2 weergegeven toetsingskader niet in acht heeft genomen. Door zich evenwel niet te beperken tot de toets of de door de staatssecretaris gegeven motivering diens standpunt kan dragen, doch de gegeven motivering ondeugdelijk te achten omdat naar zijn oordeel de door de vreemdeling afgelegde verklaringen ook op andere wijze hadden kunnen worden beoordeeld, heeft de voorzieningenrechter zijn eigen oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in de plaats gesteld van dat van de staatssecretaris en in zoverre de toetsing niet met de vereiste terughoudendheid verricht.

De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 17 augustus 2008 beoordelen in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft aangevoerd dat hem ten onrechte wordt verweten dat hij niets van het genootschap weet, aangezien hij nimmer tot dit genootschap wilde toetreden en zich er daarom niet in heeft verdiept. Tevens wordt hem ten onrechte verweten dat hij vage, summiere en ongerijmde verklaringen heeft afgelegd over de incidenten in 1987 en op 25 november 1988, alsmede dat hij wisselende verklaringen heeft afgelegd over de manier waarop hij bij de boerderij is weggegaan.

2.3.1. De staatssecretaris heeft in het besluit gemotiveerd overwogen dat de vreemdeling weinig tot geen relevante kennis over het genootschap naar voren heeft kunnen brengen, dat hij vage verklaringen heeft afgelegd over de incidenten in 1987 en op 25 november 1988, alsmede dat hij wisselende verklaringen heeft afgelegd over de manier waarop hij bij de boerderij is weggegaan.

Gelet op het in 2.1.2. uiteengezette toetsingskader, bestaat in hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris de in het besluit tegengeworpen verklaringen niet in redelijkheid als vaag, tegenstrijdig, ongerijmd en wisselend heeft

kunnen aanmerken en daarin geen aanleiding heeft kunnen zien voor het standpunt dat de vereiste positieve overtuigingskracht ontbreekt.
Het inleidend beroep wordt derhalve alsnog ongegrond verklaard.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 september 2008 in zaak nr. 08/29665;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

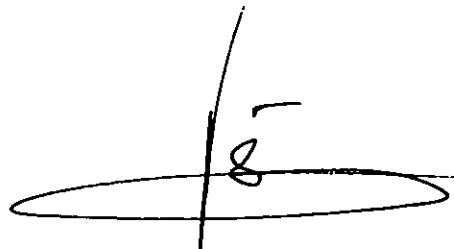
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 april 2009

91-553.

Verzonden: 3 april 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0804.15.1263

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08 / 29667 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 29665 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 september 2008

in de zaak van:

geboren op _____ van Nigeriaanse nationaliteit, verblijvende in
 het Uitzetcentrum Schiphol,
 verzoeker,
 gemachtigde: mr. J. van Veelen-de Hoop, advocaat te Rotterdam,

tegen:

staatssecretaris van Justitie,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 12 augustus 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 17 augustus 2008 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 17 augustus 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 17 augustus 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2008. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

IND lokatie:		
Dossiernr.		
Uitd ontvangstdatum:		
Bismr.		
ND ontvangst datum:	02 SEP 2008	
Registratie in naam mow:		
INDIS datum:	unit:	
Invoer naam mow:		
controle datum:	unit:	

023883702

zaaknummer: AWB 08 / 29667 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 29665 (beroep)

2

-
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (verder te noemen ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.7 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereiste document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar belast met grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daarbij kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.
- 2.8 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Hij is afkomstig uit Nigeria en christen vanaf zijn geboorte. Op de dag dat verzoeker 26 jaar oud werd, heeft zijn vader hem verteld van diens lidmaatschap en van verzoekers moeder van de ORF (Ogboni Reformed Fraternity, hierna ook te noemen: het genootschap). Een maand later kwamen drie leden van het genootschap naar het huis van verzoeker en zeiden tegen hem dat zijn vader te oud werd en dat verzoeker hem als zijn oudste zoon moest vervangen in het genootschap. Vanwege de rituelen van de ORF en zijn christen zijn heeft verzoeker geweigerd zich te laten inwijden in het genootschap. Op 25 december 1986 heeft verzoeker \$2000,- uit de portemonnee van zijn vader weggenomen en hij is naar Lagos vertrokken. Hij ging in de buurt van Lagos op een boerderij werken. Na drie maanden kwamen drie mannen langs die zijn werkgeefster bezochten. Deze vroeg verzoeker toen of hij lid was van dit genootschap. Verzoeker mocht daarna niet doorgaan met zijn werk. Op 25 november 1988 werden verzoeker en zijn vriend op een parkterrein aangevallen door twee mannen. Verzoeker werd bewusteloos geslagen en hij en zijn vriend werden onder een brug gesleept. Verzoeker kwam daar weer bij en samen met zijn vriend hebben ze met de mannen gevochten. Nadat ze twee mannen hadden vermoord zijn ze achter de derde,

zaaknummer: AWB 08 / 29667 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 29665 (beroep)

3

die in een auto zat, aangegaan en hebben die ook vermoord. Verzoeker en zijn vriend zijn vervolgens naar Ogun State vertrokken. In 1990 hebben zij Nigeria verlaten.

- 2.9 Verweerder heeft verzoekers asielaanvraag afgewezen, omdat hij van oordeel is dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en ongeloofwaardig is. Bij de beoordeling van de asielaanvraag heeft verweerder in de eerste plaats betrokken de omstandigheid dat verzoeker ten tijde van zijn komst naar Nederland niet beschikte over een voor toegang tot ons land vereist document voor grensoverschrijding en hij zich destijds niet onverwijd onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij is binnengekomen heeft gevoegd bij een ambtenaar belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst. Dat hij eerst om asiel heeft gevraagd nadat hij als illegale vreemdeling is aangetroffen doet verweerder vermoeden dat verzoekers aanvraag niet werd ingegeven door asielrelevante motieven. Bij de beoordeling van de asielaanvraag heeft verweerder voorts betrokken de, in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw bedoelde, omstandigheid dat hij geen reisdocumenten heeft overgelegd die voor de beoordeling van zijn aanvraag noodzakelijk zijn.
- 2.10 Verzoeker heeft hiertegen, samengevat, het volgende aangevoerd. Het asielrelaas van verzoeker is wel degelijk geloofwaardig. Hetgeen verzoeker heeft verklaard ontbeert geen positieve overtuigingskracht en past bij hetgeen bekend is over het Ogboni-genootschap. Bij de beoordeling van de asielaanvraag heeft verweerder ten onrechte het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, Vw betrokken. Verzoeker is van mening dat er voor hem bij terugkeer naar Nigeria een reëel risico bestaat dat hij door leden van de ORF wordt onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM).
- 2.11 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.12 Verweerder heeft in C14/3 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
- Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent en niet onaanvaardbaar is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*
- 2.13 Gelet op het voormelde toetsingskader dient allereerst te worden beoordeeld of verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker heeft mogen betrekken.

0238883702

zaaknummer: AWB 08 / 29667 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 29665 (beroep)

4

- 2.14 Verzoeker is volgens zijn eigen verklaring reeds in februari 1990 Nederland binnengekomen. Niet in geschil is dat verzoeker destijds niet beschikte over een voor toegang tot Nederland vereist geldig document voor grensoverschrijding en zich niet onverwijld heeft vervoegd bij een ambtenaar als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw om kenbaar te maken dat hij asiel wenste. Dat verzoeker sinds 26 augustus 2006 wel beschikt over een geldig paspoort betekent, anders dan verzoeker in beroep heeft aangevoerd, niet dat het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw in dit geval niet van toepassing is. De door verzoeker in de zienswijze gegeven reden voor het niet onverwijld melden en indienen van een asielaanvraag, te weten zijn vrees voor leden van het genootschap die destijds mogelijk aanwezig waren in Nederlandse asielzoekerscentra, heeft verweerder ontoereikend kunnen vinden om verzoeker de omstandigheid als bedoeld in voormelde bepaling niet tegen te werpen.
- 2.15 Uit het vorenstaande volgt dat verweerder de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw bij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag heeft mogen betrekken. Reeds om die reden heeft verweerder, gelet op de onder rechtsoverweging 2.12. vermelde beleidsregels, de beoordeling of het asielaanvraag van verzoeker geloofwaardigheid is mogen laten afhangen van het antwoord de vraag of van het aanvraag positieve overtuigingskracht uitgaat. De vraag of verweerder bij de beoordeling van verzoekers aanvraag tevens de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft mogen betrekken, behoeft derhalve geen bespreking meer.
- 2.16 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder niet deugdelijk gemotiveerd dat het asielaanvraag van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeent. Voor dit oordeel is het volgende redengevend.
- 2.17 Verweerder heeft zijn standpunt dat het aanvraag van verzoekster positieve overtuigingskracht ontbeent gegrond op zijn conclusie dat verzoekster omtrent zijn asielaanvraag vage, tegenstrijdige en ongerijmde verklaringen heeft afgelegd. Die conclusie van verweerder is gebaseerd op een aantal overwegingen.
- 2.18 De eerste overweging is dat van iemand die wordt geacht zijn vader op te volgen in een belangrijke functie binnen het genootschap had mogen worden verwacht dat hij op relevante kennisvragen concrete antwoorden had kunnen verstrekken. Ofschoon die overweging in algemene zin te begrijpen is, heeft verweerder echter niet gemotiveerd dat zulks ook van verzoeker mocht worden verwacht, gegeven de omstandigheid dat verzoeker, zo blijkt ook uit het rapport van het nader gehoor, heeft aangegeven dat hij zijn vader nimmer heeft willen opvolgen in het genootschap. Niet in redelijkheid in te zien valt dat van een vreemdeling die duidelijk heeft gemaakt dat hij, vanwege zijn christen zijn, niet zijn vader wil opvolgen in een genootschap als de ORF mag worden verwacht dat hij weet welke functie zijn vader binnen het genootschap had en sinds wanneer hij lid was van dat genootschap. Evenmin valt in te zien dat in een situatie waarin de vreemdeling zelf nimmer de intentie heeft gehad om lid te worden van een genootschap mag worden verwacht dat hij weet wat de datum, het doel en de reden van oprichting van het genootschap is, hoe het genootschap oorspronkelijk heette en wat het woord "reformed" in de naam aangeeft. Ook valt in een dergelijke situatie niet in te zien dat van de vreemdeling verwacht mag worden dat hij kan aangeven of het genootschap een hoofdkantoor heeft en of de leden van het genootschap kunnen geloven in God.

0238883702

zaaknummer: AWB 08 / 29667 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 29665 (beroep)

5

2.19 De tweede overweging is dat verzoeker, aldus verweerder, vage verklaringen heeft afgelegd ten aanzien van het incident in 1987 op de boerderij waar verzoeker toen werkzaam zou zijn geweest.

Die overweging is in de eerste plaats gebaseerd op de omstandigheid dat verzoeker niet de juiste datum van het incident op de boerderij heeft kunnen noemen. Niet in redelijkheid valt echter in te zien dat het feit dat verzoeker de precieze datum van het incident niet heeft kunnen noemen zijn verklaringen omtrent dit incident vaag maakt. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker heeft verklaard dat het incident heeft plaatsgevonden drie maanden nadat hij begin 1987 op de boerderij is gaan werken, hetgeen, gelet ook op het tijdsverloop nadien, een vrij precieze tijdsaanduiding is.

Voormelde overweging is in de tweede plaats gebaseerd op het feit dat verzoeker niet de namen heeft weten te noemen van de drie mannen die de boerderij zouden hebben bezocht. Verweerder heeft evenwel niet deugdelijk gemotiveerd dat van verzoeker verwacht mocht worden dat hij de namen van die mannen kent. Dat verzoeker heeft verklaard dat hij die mannen een keer heeft gezien toen ze samen met verzoekers vader naar een vergadering gingen, kan niet in redelijkheid tot de gevolgtrekking leiden dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij de namen van de drie mannen weet.

Ook de overige twee onderdelen waarop verweerder zijn conclusie heeft gebaseerd dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd over het incident in 1987, kunnen die conclusie niet dragen. In de eerste plaats valt niet in redelijkheid in te zien dat vaag is de mogelijke verklaring die verzoeker bij het nader gehoor heeft gegeven voor het feit dat de drie mannen bij hun bezoek aan de boerderij niet verzoeker zelf hebben aangesproken. De reden daarvan zou volgens verzoeker kunnen zijn gelegen in de omstandigheid dat het terrein waarop hij zich begaf werd ombeind door een hek, dat er een bewaker op de boerderij was en dat verzoeker vergezeld was van een vriend. Daar komt bij dat niet duidelijk is waarom verweerder heeft aangenomen dat het bezoek van de drie mannen aan de boerderij er op gericht was om verzoeker aan te spreken en waarom het niet zo kan zijn, zoals door verzoeker is aangevoerd, dat het bezoek aan verzoekers werkgeefster er op was gericht om verzoeker te doen ontslaan. In de tweede plaats valt niet in redelijkheid in te zien dat de verklaringen die verzoeker heeft gegeven voor de door verweerder gesignaleerde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen omtrent zijn ontslag op de boerderij vaag is. Niet in redelijkheid valt uit te sluiten dat verzoeker, nadat hij door zijn werkgeefster is geconfronteerd met haar van de drie mannen verkregen wetenschap dat verzoekers vader lid was van de ORF, al had besloten om zelf ontslag te nemen en dat het moment van ontslag nemen samenviel met het moment van ontslag krijgen.

2.20 De derde overweging is dat verzoeker eveneens vage verklaringen heeft afgelegd omtrent het incident op 25 november 1988. Die overweging heeft verweerder in de eerste plaats gebaseerd op het feit dat verzoeker niet concreet heeft kunnen aangeven hoe de twee mannen wisten waar verzoeker zich op dat moment begaf. Ook ten aanzien hiervan is de voorzieningenrechter van oordeel dat niet in redelijkheid in te zien valt dat de verklaring die verzoeker daarvoor heeft gegeven, namelijk dat hij sinds het incident in 1987 door de mannen steeds in de gaten is gehouden, vaag is. Wel heeft verweerder het verloop van het door verzoeker beschreven gevecht met de drie mannen ongerijmd kunnen vinden. Echter, gezien de levensbedreigende situatie waarin verzoeker en zijn vriend zich tijdens het gevecht zouden hebben bevonden, is het door verzoeker verklaarde verloop van het gevecht niet onmogelijk te achten.

0238883702

zaaknummer: AWB 08 / 29667 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 29665 (beroep)

6

Derhalve zijn verzoekers verklaringen over het verloop van het gevecht niet in redelijkheid voldoende te achten om de conclusie dat verzoekers relaas positieve overtuigingskracht ontbeert te kunnen dragen. Dat verzoeker de namen van de vermoorde personen niet kan noemen terwijl hij heeft verklaard, zes of zeven maanden na de moorden, van kennissen gehoord heeft dat er opsporingsbericht op de televisie is uitgezonden, acht de voorzieningenrechter geen omstandigheid die kan afdoen aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Verzoeker heeft immers verklaard het opsporingsbericht zelf niet te hebben gezien.

- 2.21 De laatste overweging waarop verweerder zijn conclusie heeft gebaseerd dat het relaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert, is dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de duur van zijn verblijf in . Verzoeker heeft over de duur van dat verblijf wisselend verklaard, in die zin dat hij tijdens het nader gehoor in het vrije deel van zijn relaas heeft verklaard ongeveer zes maanden in () te hebben verbleven, terwijl hij later tijdens het gehoor op een vraag van de ambtenaar heeft verklaard meer dan een jaar in () te hebben verbleven en later tijdens het gehoor weer heeft verklaard toch zes of zeven maanden in voormelde plaats te hebben verbleven en vervolgens naar F () is gegaan. Verzoeker zou met het noemen van de periode van meer dan een jaar hebben bedoeld op de plaatsen () en () alwaar hij tezamen het hele jaar 1989 zou hebben doorgebracht (blz. 14 van het nader gehoor). Ofschoon voormelde verklaringen over verzoekers verblijfplaats voor zijn vertrek niet consistent zijn, kan die omstandigheid naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet in redelijkheid tot de conclusie leiden dat het asielaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert. Daarbij acht de voorzieningenrechter in de eerste plaats van belang dat dit deel van verzoekers verklaringen niet ziet op de kern van zijn asielaas. Tevens acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker al tijdens het vrije deel van zijn relaas heeft verklaard voor zijn vertrek naar Nederland zowel in () als in () te hebben verbleven, gelet waarop de hierboven weergegeven, op blz. 14 van het nader gehoor vermelde, verklaring van verzoeker niet onaannemelijk voorkomt.
- 2.22 Uit al het vorenstaande volgt dat verweerder niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat het asielaas van verzoeker ongeloofwaardig is en verzoeker om die reden niet aannemelijk heeft gemaakt dat er een grond is voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.23 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen wegens schending van artikel 3:46 Awb.
- 2.24 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.25 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de door verzoeker gemaakte kosten en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet

0238883702

zaaknummer: AWB 08 / 29667 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 29665 (beroep)

7

op de rechtsbijstand, moeten deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb worden betaald aan de griffier.

3. Bestlissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van verzoeker met inachtneming van deze uitspraak;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de kosten in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening ad € 644,- en in verband met het beroep ad € 322,- en draagt de Staat der Nederlanden op deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, verzoeker te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, voorzieningenrechter en op 2 september 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

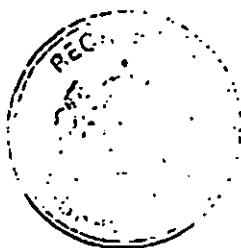
A. de Vries

Afschrift verzonden op: 02 SEP. 2008

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 9 SEP 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres: Postbus 33120, 2500 GC Den Haag

Telefoon 070-779 4801
Fax 070-779 5506

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

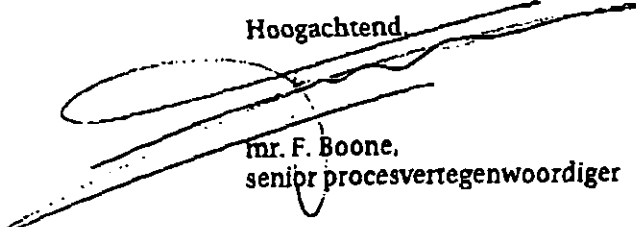
Onderdeel:	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon:	Vestiging Den Haag
Doorkiesnummer(a):	mr. R.A.B. van Steijn
Datum:	070 779 4172
Ons kenmerk:	9 september 2008
Uw kenmerk:	0804.15.1263
Bijlage(n):	2
Onderwerp:	Hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie
	Inzake

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 2 september 2008, met kenmerk AWB 08/29665.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mr. F. Boone,
senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 9 SEP 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Postadres Postbus 5800, 2280 HV Rijswijk

Telefoon 070-779 4901
Fax 070-779 5508

De Raad van State

Ondertitel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. R.A.B. van Steijn
Doorkiesnummer(s)	070 779 4172
Datum	9 september 2008
Ons kenmerk	0804.15.1263
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik de heer F. Boone, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 2 september 2008, met kenmerk AWB 08/29665.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.W. van Gestel

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 9 SEP 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. F. Boone,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem,
van 2 september 2008,
met kenmerk AWB 08/29665
Inzake:

met kenmerk 0804.15.1263,
aan te dulden als verweerder,
gemachtigde: mr. J. Van Veelen-de Hoop,
advocaat te Rotterdam

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. R.A.B. van Steijn
070 7794172

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 2 september 2008, met kenmerk AWB 08/29665 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 17 augustus 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van de uitspraak en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 12 augustus 2008 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vw 2000 ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 17 augustus 2008 heeft de Staatssecretaris van Justitie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.16 op pagina 4 van de aangevallen uitspraak:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder niet deugdelijk gemotiveerd dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert. Voor dit oordeel is het volgende redengevend."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.18 op pagina 4 van de aangevallen uitspraak:

"[...] Ofschoon die overweging in algemene zin te begrijpen is, heeft verweerder echter niet gemotiveerd dat zulks ook van verzoeker mocht worden verwacht, gegeven de omstandigheid dat verzoeker, zo blijkt ook uit het rapport van het nader gehoor, heeft aangegeven dat hij zijn vader nimmer heeft willen opvolgen in het genootschap. Niet in redelijkheid in te zien valt dat van een vreemdeling die duidelijk heeft gemaakt dat hij, vanwege zijn christen zijn, niet zijn vader wil opvolgen in een genootschap als de ORF mag worden verwacht dat hij weet welke functie zijn vader binnen het genootschap had en sinds wanneer hij lid was van dat genootschap. Evenmin valt in te zien dat in een situatie waarin de vreemdeling zelf nimmer de intentie heeft gehad om lid te worden van een genootschap mag worden verwacht dat hij weet wat de datum, het doel en de reden van oprichting van het genootschap is, hoe het genootschap oorspronkelijk heette en wat het woord "reformed" in de naam aangeeft. Ook valt in een dergelijke situatie niet in te zien dat van de vreemdeling verwacht mag worden dat hij kan aangeven of het genootschap een hoofdkantoor heeft en of de leden van het genootschap kunnen geloven in God."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.19 op pagina 5 van de aangevallen uitspraak:

"[...] Niet in redelijkheid valt echter in te zien dat het feit dat verzoeker de precieze datum van het incident niet heeft kunnen noemen zijn verklaringen omtrent het incident vaag maakt. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker heeft verklaard dat het incident heeft plaatsgevonden drie maanden nadat hij begin 1987 op de boerderij is gaan werken, hetgeen, geleet ook op het tijdsverloop nadien, een vrij precieze tijdsaanduiding is. [...] Ook de overige twee onderdelen waarop verweerder zijn conclusie heeft gebaseerd dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd over het incident in 1987, kunnen die conclusie niet dragen. In de eerst plaats valt niet in redelijkheid in te zien dat vaag is de mogelijke verklaring die verzoeker bij het nader gehoor heeft gegeven voor het feit dat de drie mannen bij hun bezoek aan de boerderij niet verzoeker zelf hebben aangesproken. De reden daarvan zou volgens verzoeker kunnen zijn gelegen in de omstandigheid dat het terrein waarop hij zich begaf werd omheind door een hek, dat er een bewaker op de boerderij was en dat verzoeker vergezeld was van een vriend. Daar komt bij dat niet duidelijk is waarop verweerder heeft aangenomen dat het bezoek van de drie mannen aan de boerderij er op gericht was om verzoeker aan te spreken en waarom het niet zo kan zijn, zoals door verzoeker is aangevoerd, dat het bezoek aan verzoekers werkgeefster er op was gericht om verzoeker te doen ontslaan. In de tweede plaats valt niet in redelijkheid in te zien dat de verklaringen die verzoeker heeft gegeven voor de door verweerder gesignaleerde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen omtrent zijn ontslag op de boerderij vaag is. Niet in redelijkheid valt uit te sluiten dat verzoeker, nadat hij door zijn werkgeefster is geconfronteerd met haar van de drie mannen verkregen wetenschap dat verzoekers vader lid was van de ORF, al had besloten om zelf ontslag te nemen en dat het moment van ontslag nemen samenviel met het moment van ontslag krijgen.

Grief 4

- 3.4 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.20 op pagina 5 en 6 van de aangevallen uitspraak:

"[...] Ook ten aanzien hiervan is de voorzieningenrechter van oordeel dat niet in redelijkheid in te zien valt dat de verklaring die verzoeker daarvoor heeft gegeven, namelijk dat hij sinds het incident in 1987 door de mannen steeds in de gaten is gehouden, vaag is. Wel heeft verweerder het verloop van het door verzoeker beschreven gevecht met de drie mannen ongerijmd kunnen vinden. Echter, gezien de levensbedreigende situatie waarin verzoeker en zijn vriend zich tijdens het gevecht zouden hebben bevonden, is het door verzoeker verklaarde verloop van het gevecht niet onmogelijk te achten. Derhalve zijn verzoekers verklaringen over het verloop van het gevecht niet in redelijkheid voldoende te achten om de conclusie dat verzoekers relaas positieve overtuigingskracht ontbeert te kunnen dragen. Dat verzoeker de namen van de vermoorde personen niet kan noemen terwijl hij heeft verklaard, zes of zeven maanden na de moorden, van kennissen gehoord heeft dat er opsporingsbericht op de televisie is uitgezonden, acht de voorzieningenrechter geen omstandigheid die kan afdoen aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Verzoeker heeft immers verklaard het opsporingsbericht zelf niet te hebben gezien."

Grief 5

- 3.5 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.21 op pagina 6 van de aangevallen uitspraak:

"[...] Ofschoon voormelde verklaringen over verzoekers verblijfplaats voor zijn vertrek niet consistent zijn, kan die omstandigheid naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet in redelijkheid tot de conclusie leiden dat het asielrelaas van verzoekers positieve overtuigingskracht ontbeert. Daarbij acht de voorzieningenrechter in de eerste plaats van belang dat dit deel van verzoekers verklaringen niet ziet op de kern van zijn asielrelaas. Tevens acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker al tijdens het vrije deel van zijn relaas heeft verklaard voor vertrek naar Nederland zowel in [...] als in [...] te hebben verbleven, gelet waarop de hierboven weergegeven, op blz. 14 van het nader gehoor vermelde, verklaring van verzoeker niet onaannemelijk voorkomt."

- 3.6 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten rechtsoverwegingen 2.22, 2.23, 2.24 en 2.25 op pagina 8. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Aangaande grief 1

- 4.1 De Staatssecretaris merkt allereerst op dat de voorzieningenrechter onderkent dat de Staatssecretaris het bepaalde in artikel 31, aanhef en tweede lid onder c, Vw bij de beoordeling van de aanvraag van verweerder heeft kunnen betrekken en dat, met verwijzing naar het beleid daaromtrent, alsdan van het relaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. De voorzieningenrechter komt vervolgens echter ten onrechte tot de conclusie dat onvoldoende is gemotiveerd dat het relaas van verweerder deze positieve overtuigingskracht ontbeert. De voorzieningenrechter miskent hiermee dat in de door verweerder bestreden beschikking uitgebreid is gemotiveerd waarom de Staatssecretaris van oordeel is dat het relaas van verweerder deze positieve overtuigingskracht ontbeert, baseert haar conclusie ten onrechte op de in deze uitspraak aangegeven en hierna bestreden passages en stelt bovendien ten onrechte haar eigen oordeel hierover in de plaats van de tot dat oordeel bevoegde en verantwoordelijke Staatssecretaris.

Aangaande grieven 2 tot en met 5

- 4.2 Bij de toepassing van het beleid inzake de toetsing van geloofwaardigheid, zoals thans is neergelegd in C14/3.3. Vc, komt in een concreet geval de Staatssecretaris beoordelingsruimte toe. De Staatssecretaris beoordeelt de geloofwaardigheid van het asielrelaas op basis van uitvoerige gehoren en vergelijking met het relaas met al datgene, wat de Staatssecretaris over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van gehoren van asielzoekers in een vergelijkbare situatie. Dit overzicht stelt de Staatssecretaris in staat die beoordeling vergelijkenderwijs en aldus geobjectiveerd te verrichten. De rechter is niet in staat de geloofwaardigheid op vergelijkbare wijze te beoordelen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw, afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Mitsdien is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken. Het is niet aan de Staatssecretaris om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.

Het gaat bij de beoordeling van het asielrelaas veelal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moet worden aangenomen. De vreemdeling is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas met overtuigend bewijsmateriaal te staven.

Zie:

- AbRS, 27 januari 2003, 200206297/1, r.o. 2.4.3, JV 2003/103.

Bij de beoordeling van het asielrelaas zal het vaak gaan om door de vreemdeling gestelde doch niet gestaafde feiten. Naar het oordeel van uw Afdeling behoort de beoordeling of en in hoeverre bij de beslissing op de aanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde, doch niet gestaafde feiten tot de primaire verantwoordelijkheid van de Staatssecretaris.

Zie:

- AbRS, 31 oktober 2002, 200204638/1, r.o. 2.2.1, JV 2003/2.

De beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten en de interpretatie van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen behoren tot de primaire verantwoordelijkheid van de Staatssecretaris.

Zie:

- AbRS, 9 september 2003, 200304671/1, r.o. 2.1.2.

De wijze waarop die verklaringen door de Staatssecretaris zijn opgevat, dient door de rechter terughoudend te worden getoetst. De maatstaf daarbij is dan ook niet of de interpretatie van die verklaringen door de Staatssecretaris overeenstemt met die door de voorzieningenrechter, maar of grond bestaat voor het oordeel dat de Staatssecretaris niet in redelijkheid tot die interpretatie van de verklaringen kon komen.

Zie:

- AbRS, 21 augustus 2003, 200303336/1, r.o. 2.3.1, JV 2003/448.

De in acht te nemen terughoudendheid betreft aldus de vraag, hoe de verklaringen van de vreemdeling moeten worden begrepen en wat deze daarmee aan feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt.

Zie:

- AbRS, 23 augustus 2004, 200404884/1, r.o. 2.3.2.

De besluitvorming moet voldoen aan de eisen van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt en de rechter moet de besluitvorming daaraan toetsen.

Zie:

- AbRS, 27 januari 2003, 20020629711, JV 2003/103;

- AbRS, 22 november 2005, 200504631/1.

Daarbij dient de rechter zonder terughoudendheid te toetsen of het standpunt van de Staatssecretaris inzake de door hem gesignaleerde tekortkomingen in het relaas berust op een zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke motivering. Indien dat het geval is, staat vervolgens ter beoordeling of de Staatssecretaris in redelijkheid op grond van die tekortkomingen tot ongeloofwaardigheid van het relaas dan wel gedeelten ervan heeft kunnen concluderen. Bij die toetsing dient de rechter zich terughoudend op te stellen.

Zie:

- AbRS, 22 november 2005, 200504631/1.

- 4.3 Hoewel de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.18 overweegt dat in algemene zin te begrijpen is dat van iemand die wordt geacht zijn vader op te volgen in een belangrijke functie binnen een genootschap had mogen worden verwacht dat hij op relevante kennisvragen concrete antwoorden kan verstrekken, ziet de voorzieningenrechter niet in dat dit ook van verweerder mag worden verwacht, nu hij heeft aangegeven dat hij nimmer de intentie heeft gehad om lid te worden van de ORF en zijn vader in dit genootschap op te volgen. De voorzieningenrechter is hiermee ten onrechte aan het oordeel van de Staatssecretaris voorbij gegaan en heeft zijn eigen oordeel hiervoor in de plaats gesteld. Daarbij heeft de voorzieningenrechter geen oog gehad voor de door verweerder geschatte achtergronden en hetgeen in ambtsberichten en andere objectieve bronnen is vermeld. Zo heeft verweerder in het nader gehoor verklaard dat in de stad waar hij is geboren en meer dan 28 jaar heeft gewoond 60 à 70 procent van de bevolking lid is van het genootschap. Daarnaast heeft verweerder verklaard dat hij vaak is bedreigd door zijn familie, vrienden en mensen daarbuiten, zelfs door kleine kinderen. Hieruit blijkt eveneens dat jong en oud op de hoogte zijn van zaken die het genootschap aangaan. Dit alles klemmt te meer nu de voorzieningenrechter niet ingaat op de tegenwerping dat verweerder in weerwil van openbare informatie heeft gesteld dat het genootschap geheim is. Derhalve heeft de voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat van verweerder niet in redelijkheid mag worden verwacht dat hij op relevante kennisvragen concrete antwoorden kan verstrekken.
- 4.4 De in rechtsoverweging 2.19 opgenomen oordelen geven in de optiek van de Staatssecretaris eveneens blijk van een niet-terughoudende wijze van toetsen door de voorzieningenrechter. De voorzieningenrechter overweegt dat niet in te zien valt dat het niet kunnen noemen van de precieze datum van het incident in 1987 op de boerderij de verklaringen van verweerder vaag maakt. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat de tijdsaanduiding die verweerder heeft gegeven, drie maanden na het begin van 1987, geleet ook op het tijdsverloop nadien, een vrij precieze tijdsaanduiding is. Ook hier stelt de voorzieningenrechter zijn eigen oordeel in de plaats voor het oordeel van de Staatssecretaris. De Staatssecretaris is van oordeel dat de tijdsaanduiding die verweerder heeft gegeven onvoldoende precies is. Het betreft immers een belangrijk incident. Wat betreft het tijdsverloop wordt dezerzijds erop gewezen dat verweerder wel het precieze tijdstip van het begin van zijn gestelde problemen heeft kunnen aangegeven en de datum waarop hij het ouderlijk heeft verlaten

precies heeft kunnen benoemen. Van verweerder had derhalve mogen worden verwacht dat hij een meer precieze tijdsaanduiding met betrekking tot dit incident had kunnen geven.

Ten aanzien van de overweging van de voorzieningenrechter dat in redelijkheid niet valt in te zien dat vaag is de mogelijke verklaring die verweerder heeft gegeven voor het feit dat de mannen bij hun bezoek aan de boerderij verweerder niet hebben aangesproken, merkt de Staatssecretaris op dat verweerder op pagina 11 van het nader gehoor expliciet heeft verklaard dat het de bedoeling van de mannen was om te kijken waar hij was, zodat zij hem later konden ophalen. Het handelen van de mannen was gericht op de terugkeer van verweerder naar huis. Gezien die bedoeling, bezien in het licht van de latere aanval op verweerder, dient deze verklaring van verweerder als vaag te worden aangemerkt.

Ten slotte overweegt de voorzieningenrechter inzake de wisselende verklaringen omtrent de manier waarop verweerder de boerderij heeft verlaten, dat in redelijkheid niet valt uit te sluiten dat het moment van ontslag nemen samenviel met het moment van ontslag nemen. De Staatssecretaris wijst erop dat uw Afdeling eerder heeft overwogen dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid niet bepalend is of een feit of omstandigheid niet kan worden uitgesloten. Door te overwegen dat niet valt uit te sluiten dat het moment van ontslag nemen samenviel met het moment van ontslag nemen, stelt de voorzieningenrechter dat deze omstandigheid mogelijk is, in de plaats van het oordeel van de Staatssecretaris.

Zie:

- AbRS, 25 maart 2002, 20020146/1, r.o. 2.3.2, JV 2002/151,
- AbRS, 21 november 2002, 200205141/1, JV 2003/16.

- 4.5 In rechtsoverweging 2.20 bevestigt de voorzieningenrechter dat de Staatssecretaris het verloop van het door verweerder beschreven gevecht ongerijmd heeft kunnen vinden, maar dit verloop niet onmogelijk te achten is gezien de levensbedreigende situatie waarin hij zich bevond. De Staatssecretaris wenst ten aanzien van deze overweging te verwijzen naar de voorgaande alinea. Door te overwegen dat het verloop van het gevecht niet onmogelijk te achten is, stelt de voorzieningenrechter ook hier zijn oordeel in de plaats van het oordeel van de Staatssecretaris.

De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat niet in redelijkheid valt in te zien dat de verklaring voor die verweerder heeft gegeven voor de vraag hoe de mannen wisten waar hij zich bevond, vaag is. De Staatssecretaris is van oordeel dat dit aspect van de verklaringen van verweerder wel degelijk als vaag dient te worden aangemerkt. Verweerder heeft immers verklaard niet te weten hoe zij hem in een grote stad als Lagos hebben kunnen vinden. Daarenboven heeft verweerder juist uit de omstandigheid dat de mannen hem wisten te vinden, afgeleid dat hij in de gaten werd gehouden.

Evenzo is de Staatssecretaris van mening dat ook ten aanzien van de namen van de vermoorde personen, gezien hetgeen in het besluit van 17 augustus 2008 in dit kader is overwogen, de voorzieningenrechter zijn oordeel in de plaats heeft gesteld van het oordeel van de Staatssecretaris.

- 4.6 De voorzieningenrechter onderkent in rechtsoverweging 2.21 dat de verklaringen van verweerder omtrent zijn verblijfplaats voor zijn vertrek niet consistent zijn. Daar de voorzieningenrechter van oordeel is dat dit

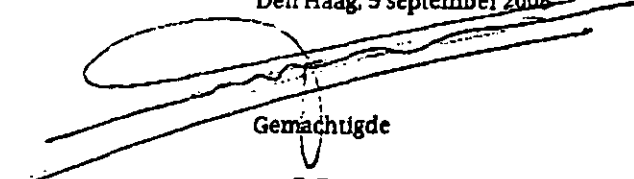
niet toeziet op de kern van het asielrelaas, kan dit naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet leiden tot de conclusie dat het asielrelaas een positieve overtuigingskracht ontbeert. De Staatssecretaris is van oordeel dat dit aspect wel degelijk tot de kern van het asielrelaas behoort, reeds omdat verweerder heeft aangegeven dat hij na 6 of 7 maanden na aankomst in Oja Odun op de hoogte is geraakt van de omstandigheid dat hij werd gezocht in verband met de dood van de drie mannen. Hetgeen verweerder op pagina 14 van het nader gehoor heeft verklaard, namelijk dat hij zowel in Poba als Oja Odun heeft verbleven, doet niet af aan de conclusie dat elser niet consistent heeft verklaard.

- 4.7 Gezien het voorgaande concludeert de Staatssecretaris dat de voorzieningenrechter in de met de grieven 2 tot en met 5 bestreden rechtsoverwegingen blijk geeft van een onjuiste wijze van toetsing van het aan de voorzieningenrechter voorliggende besluit, waarbij niet de vereiste terughoudendheid in acht wordt genomen. De voorzieningenrechter heeft het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 17 augustus 2008 ingestelde beroep.

Den Haag, 9 september 2008

Gemachtigde

mr. F. Boone
Senior procesvertegenwoordiger

Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 4974
telefax 070 - 779 4373